

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta sestais ievilkums ir pretrunā LESD 18. pantā noteiktajam diskriminācijas aizlieguma principam, jo šajā tiesību normā atkarībā no prasītāja valstspiederības kā dzīvesvietas valsts tiesu jurisdikcijas nosacījums ir paredzēts īsāks prasītāja uzturēšanās ilgums nekā Regulas Nr. 2201/2003 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta piektajā ievilkumā?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai šāds diskriminācijas aizlieguma principa pārkāpums nozīmē, ka atbilstoši Regulas Nr. 2201/2003 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta piektā ievilkuma pamatnoteikumam visiem prasītājiem, lai varētu atsaukties uz dzīvesvietas tiesu jurisdikciju, neatkarīgi no viņu valstspiederības ir jāievēro 12 mēnešu uzturēšanās ilguma nosacījums vai arī uz visiem prasītājiem attiecas sešu mēnešu uzturēšanās ilguma nosacījums?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV 2003, L 338, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 19. oktobrī iesniedza Conseil d'État (Francija) – Association France Nature Environnement/Premier ministre un Ministre de la Transition écologique et solidaire

(Lieta C-525/20)

(2021/C 35/37)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Association France Nature Environnement/

Atbildētāji: Premier ministre un Ministre de la Transition écologique et solidaire

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽¹⁾, 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstīm ir atļauts, saskaņojot programmu vai projektu, neņemt vērā šīs programmas vai projekta īslaicīgu ietekmi uz virszemes ūdeņu stāvokli īsākā laika posmā bez sekām ilgtermiņā?
- 2) Apstiprinošas atbildes gadījumā – kādi nosacījumi šīm programmām un projektiem būtu jāizpilda Direktīvas 4. panta un it īpaši tā 6. un 7. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ OV L 327, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 21. oktobrī iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) – Finanzamt B/W AG

(Lieta C-538/20)

(2021/C 35/38)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Revision sūdzības iesniedzēja: Finanzamt B

Atbildētāja Revision tiesvedībā: W AG

Citi lietas dalībnieki: Bundesministerium der Finanzen

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 43. pants saistībā ar 48. pantu (tagad – Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. pants saistībā ar 54. pantu) ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir dalībvalsts tiesību normas, – kas neļauj uzņēmumam rezidentam no tā ar nodokli apliekamās peļņas atskaitīt tāda pastāvīga uzņēmuma zaudējumus, kurš atrodas citā dalībvalstī, ja, pirmkārt, uzņēmums ir izmantojis visas iespējas šos zaudējumus atskaitīt, ko piedāvā tās dalībvalsts tiesību akti, kurā atrodas šis pastāvīgais uzņēmums, un, otrkārt, tas vairs negūst ienākumus, izmantojot šo pastāvīgo uzņēmumu, un tāpēc vairs nav iespējas, ka zaudējumi šajā dalībvalstī tiks ņemti vērā (“galīgie” zaudējumi), – arī tad, ja attiecīgās tiesību normas ietver peļņas un zaudējumu atbrīvojumu no nodokļa, pamatojoties uz abu dalībvalstu divpusēju nolīgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 43. pants saistībā ar 48. pantu (tagad – Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. pants saistībā ar 54. pantu) ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir arī Vācijas *Gewerbesteuergesetz* [Likuma par uzņēmējdarbības peļņas nodokli] normas, kas liedz uzņēmumam rezidentam no ar nodokli apliekamās uzņēmējdarbības peļņas atskaitīt pirmajā jautājumā aprakstītā veida “galīgos” zaudējumus, kuri ir radušies pastāvīgajam uzņēmumam, kas atrodas citā dalībvalstī?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai gadījumā, ja tiek slēgts pastāvīgs uzņēmums, kas atrodas citā dalībvalstī, var būt runa par tāda veida “galīgajiem” zaudējumiem kā tie, kas ir aprakstīti pirmajā jautājumā, lai gan pastāv vismaz teorētiska iespēja, ka uzņēmums attiecīgajā dalībvalstī atkal atver pastāvīgu uzņēmumu, ar kura peļņu agrākos zaudējumus attiecīgā gadījumā varētu savstarpēji ieskaitīt?
- 4) Ja atbilde uz pirmo un trešo jautājumu ir apstiprinoša: vai pirmajā jautājumā aprakstītā veida “galīgie” zaudējumi, kuri var tikt ņemti vērā mātesuzņēmuma atrašanās vietas valstī, ietver arī tos pastāvīgā uzņēmuma zaudējumus, kas saskaņā ar tās valsts likumiem, kurā atrodas pastāvīgais uzņēmums, vismaz vienu reizi varētu tikt pārnesti uz nākamo taksācijas periodu?
- 5) Ja atbilde uz pirmo un trešo jautājumu ir apstiprinoša: vai pienākums ņemt vērā pārrobežu “galīgos” zaudējumus ir ierobežots ar to zaudējumu summu, ko uzņēmums būtu varējis aprēķināt valstī, kurā atrodas pastāvīgais uzņēmums, ja zaudējumu ņemšana vērā tur nebūtu izslēgta?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 26. oktobrī iesniedza *Landgericht Saarbrücken* (Vācija) – *Koch Media GmbH/FU*

(Lieta C-559/20)

(2021/C 35/39)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Saarbrücken

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Koch Media GmbH*

Atbildētājs: FU

Prejudiciālie jautājumi

- 1) a) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (“Piemērošanas direktīva”) ⁽¹⁾ 14. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka vajadzīgie advokāta izdevumi šajā tiesību normā ir jāsaprot kā “tiesu izdevumi” vai “citas izmaksas”, kas intelektuālā īpašuma tiesību īpašniekam Piemērošanas direktīvas 2. panta izpratnē rodas par to, ka tas ārpusstiesas kārtībā ar brīdinājumu vērsas pret šo tiesību pārkāpēju ar prasību par atturēšanos no pārkāpuma izdarīšanas?